

1 חוק רשות נאות מרפא, התשל"ג-1973

פרק א': רשות נאות מרפא

1. הקמת רשותנאות מרפא

מוקמת בזה רשות נאות מרפא (להלן - הרשות).

2. הרכב הרשות

(תיקונים: התשס"ו, התשס"ט)

(א) הרשות תהיה של 17 חברים; ימנו אותם שר התיירות ושר הבריאות (להלן - השרים), באישור הממשלה, והם -

(1) ששה חברים, שיתמנו לפי הצעות שר התיירות, שר הבריאות ומנהל רשות מקרקעי ישראל, שניים שניים לפי כל אחד;

(2) שלושה חברים, שיתמנו לפי הצעת שר הפנים, שאחד מהם יהיה נציג מרכז השלטון המקומי בישראל ואחד מהם יהיה נציג ארגון המועצות האזוריות;

(3) שני חברים, שיתמנו לפי הצעות שר האוצר והחברה הממשלתית לתיירות, אחד לפי כל אחד;

(4) ששה חברים שהם, לדעת השרים, נציגים של מוסדות רפואיים או מדעיים, או אישים בעלי מעמד ברפואה או במדע או בעלי ידע ונסיון בניהול מקומות מרפא.

(ב) בכל דיון של הרשות בענין נאות מרפא שבתחום רשות מקומית פלונית זכאי להשתתף בזכות דעה מייעצת ראש אותה רשות מקומית או נציגו בענינים הנוגעים לתחום שיפוטה, והוא יוזמן לדיון האמור; בסעיף קטן זה, "רשות מקומית" - לרבות מועצה אזורית.

(ג) אלה יוזמנו כמשקיפים לדיוני הרשות בענין נאות מרפא:

(1) מנהל הרשות הממשלתית למים ולביוב, שמונה לפי סעיף 124 לחוק המים, התשי"ט-1959 (בחוק זה

- מנהל הרשות הממשלתית), או מי שהוא מינה;

(2) נציג רשות שמורת הטבע.

3. תפקידי הרשות

תפקידי הרשות הם -

(1) להמליץ לפני השרים שיכריזו, בדרך האמורה בפרק ב', כי שטח פלוני שלדעת הרשות יש בו או בחלק ממנו תכונות העשויות להביא אליו מבקשי מרפא והחלמה, הוא שטח נאות מרפא, ורצועת קרקע בסמוך לשטח האמור היא רצועת מגן לענין סעיף 22;

(2) להמליץ לפני השרים שיקבעו, בדרך האמורה בפרק ב', סוגו של שטח נאות מרפא לפי סוגי המרפא שהוא מיועד להם;

(3) להחליט על סיווגם של שטחים ומפעלים שבשטח נאות מרפא כאמור המשמשים לתיירות מרפא או העשויים לשמש למטרה זו ושל המיתקנים הדרושים לכך (להלן - נאות מרפא), הכל לפי סגולותיהם של אלה;

(4) לעודד ולערוך מחקרים ולרכז ידע על נאות מרפא ועל מקומות אחרים המשמשים או העשויים לשמש נאות מרפא, ועל שיטות הטיפול המומלצות בהם ועל יעילותן;

(5) להחליט על סיווגם של שירותים הניתנים בשטח נאות מרפא והמשמשים או העשויים לשמש לתיירות

מרפא;

- (6) לקדם את רמתם של נאות מרפא קיימים; לעודד ולתכנן פיתוחם של מקומות המשמשים או העשויים לשמש נאות מרפא ומיתקנים לטיפול ומקומות לאכסון ולאירוח בהם; ליזום ולעודד גילויים של מעיינות מרפא;
- (7) לעודד תיירות אל נאות מרפא, לרבות תכנון ותיאום דרכי פרסומם;
- (8) לספק שירותי מחקר ופרסום על נאות מרפא;
- (9) להתקין, באישור השרים, תקנות לענין נאות מרפא בדבר -
- (א) מתן השירותים והטיפול, לרבות מיתקנים ומבנים;
- (ב) פיקוח כימי, בקטריוולוגי, ביולוגי, תברואי וגיהותי;
- (ג) הכשירות וההכשרה של המפעילים והצוות;
- (ד) אופן ניצולם ושימורם של מעיינות מרפא ומשאבים טבעיים אחרים;
- (ה) קביעת כללי התנהגות במקום;
- (10) לעודד, לתכנן ולקדם את הניצול, השיווק והייצוא של מים מינרליים וחמרים אחרים בעלי תכונות מרפא, ולפקח על ניצול, שיווק וייצוא כאמור;
- (11) לייעץ למוסדות התכנון שלפי חוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965 (להלן - חוק התכנון), ולרשויות המקומיות בדבר ייעוד שטחים לנאות מרפא;
- (12) לייעץ לשרים בכל הנוגע לחוק זה.

4. קביעת מחירים

השרים רשאים, לפי הצעת הרשות, לקבוע בתקנות מחירים ומרכיביהם לשירותים הניתנים בנאות מרפא.

5. הרשות - תאגיד

הרשות היא תאגיד כשר לכל חובה, זכות ופעולה משפטית.

6. הרשות - גוף מבוקר

הרשות תהיה גוף מבוקר כמשמעותו בסעיף 9(2) לחוק מבקר המדינה, התשי"ח-1958 [נוסח משולב].

7. סדרי עבודה

(א) הרשות תקבע את סדרי עבודתה ומועדי ישיבותיה.

(ב) מנין חוקי בישיבות הרשות הוא לפחות תשעה חברים, כשמהם לפחות חמישה חברים שנתמנו לפי סעיף 2(א)(1), (2) ו-3.

(ג) יושב ראש הרשות, ובהעדרו - סגנו, ישב בראש ישיבות הרשות, ובהעדרם יבחרו הנוכחים את יושב ראש הישיבה מבין נציגי הממשלה.

(ד) החלטות הרשות מתקבלות ברוב דעות המצביעים, ובמקרה של דעות שקולות תהיה ליושב ראש הישיבה דעה מכרעת.

(ה) היושב ראש בישיבת הרשות רשאי לקבוע שהחלטה מהחלטותיה באותה ישיבה לא תקבל תוקף אלא אם תאושר בישיבה הבאה של הרשות; אולם אם תוד 21 ימים לא כונסה ישיבה, תקבל ההחלטה תוקף.

8. מינוי ועדות

הרשות רשאית למנות ועדות מבין חבריה, לרבות ועד מנהל שיהיו בו יושב ראש הרשות וסגנו, לקבוע תפקידיהן ולאצול להן מסמכיותיה.

9. יושב ראש הרשות וסגנו

- (א) השרים ימנו יושב ראש הרשות מבין חברי הרשות ובהתייעצות עמה, ורשאים הם למנות לו מתוכם סגן אחד.
(ב) הרשות רשאית לקבוע את תפקידי יושב ראש הרשות, ולאצול לו מסמכויותיה.

10. מנהל הרשות

- (א) השרים רשאים, בהתייעצות עם הרשות, למנות מנהל לרשות.
(ב) הרשות תקבע את תפקידי מנהל הרשות, והיא רשאית לאצול לו מסמכויותיה בעניינים מסויימים, שיפורשו בהחלטת הרשות, ככל הדרוש למילוי תפקידיו וביצוע החלטותיה.

11. סייג לאצילת סמכויות

- (א) ואלה הסמכויות שאינן ניתנות לאצילה מאת הרשות:
(1) קביעת תקציב הרשות;
(2) התקנת תקנות בנות-פעל תחיקתי;
(3) המלצה על הכרזה על שטח נאות מרפא לפי סעיף 3(1) ועל קביעת סוג לפי סעיף 3(2), (3) ו-5);
(4) סמכויות הרשות לפי סעיפים 21, 26 ו-29.
(ב) הרשות רשאית לייפות כוחו של יושב ראש הרשות, סגנו, מנהל הרשות או כל אדם אחר, לתקופה שלא תעלה על שנה בכל יפוי-כוח, לחתום בשמה על מסמך מסויים או סוג של מסמכים, בכפוף לכל סייג ביפוי הכוח.

12. עובדי הרשות

מינוי עובדי הרשות, התקן, השכר, הגימלאות, דיני המשמעת, השיפוט המשמעתית ותנאי העבודה, יהיו כשל עובדי המדינה.

13. תקציב הרשות

- (א) הרשות תערוך לקראת כל שנת כספים תקציב המפרט אומדן הכנסותיה והוצאותיה; הצעת התקציב תוגש לממשלה לאישור באמצעות השרים לפחות 30 ימים לפני תחילת שנת הכספים.
(ב) לא ישולם סכום מכספי הרשות אלא על פי התקציב שאושר כאמור ולא תתחייב הרשות בשום תחייבות אלא לפיו או לפי החלטת הרשות שנתקבלה כדין ואישרו אותה השרים.

14. דו"חות

הרשות תגיש לשרים אחת לשנה דו"ח על פעולותיה; והיא תמסור, כל אימת שתידרש מאת אחד השרים, דו"ח ומידע בענין פעולותיה ובכל ענין שהוא בגדר אחריותה או סמכויותיה, לרבות פעולותיהם של מנהלה ושאר עובדיה.

15. הכהונה ברשות

- (א) תקופת כהונתו של חבר הרשות לא תעלה על שלוש שנים.
(ב) חבר הרשות שתקופת כהונתו תמה יכול להתמנות מחדש.
(ג) השרים רשאים להעביר חבר הרשות מכהונתו אם נתקיימו בו אלה:
(1) הורשע בעבירה שיש עמה קלון;
(2) פשט את הרגל או נתפנה עליו כונס נכסים מטעם בית המשפט;
(3) נעדר ללא סיבה מוצדקת משלוש ישיבות רצופות של הרשות או משש ישיבות בשנת כספים אחת, ובלבד שלפני העברתו מכהונתו התייעצו השרים עם יושב ראש הרשות.
(ד) מי שנתמנה לחבר הרשות על פי סעיף 2(א), (1), (2) או (3), רשאים השרים להעבירו מכהונתו אם חדל לעבוד בשירות

המדינה או חדל למלא את התפקיד שמילא בעת מינויו.

(ה) נתפנה מקומו של חבר הרשות מחמת התפטרותו, העברתו מכהונתו או מסיבה אחרת, ימנו השרים במקומו חבר אחר, והוא יכהן עד תום תקופת כהונתו של החבר שבמקומו נתמנה.

16. שמירת תוקף

קיום הרשות או ועדה מועדונית, סמכויותיהן ותוקף החלטותיהן, לא ייפגעו מחמת שנתפנה מקומו של חבר בהן או מחמת ליקוי במינויו או בהמשך כהונתו.

פרק ב': שטח נאות מרפא

17.

הכרזה על נאות מרפא

2

(א) השרים רשאים, על פי המלצת הרשות ובהסכמת שר הפנים, להכריז בהודעה ברשומות כי -
(1) שטח פלוני, שגבולותיו צוינו בהודעה, הוא שטח נאות מרפא;

(2) רצועת קרקע בסמוך לשטח נאות מרפא, שגבולותיה צוינו בהודעה, היא רצועת מגן לענין סעיף 22.

(ב) לא יתן שר הפנים את הסכמתו כאמור אלא לגבי שטח שיועד לכך בתכנית כהגדרתה בחוק התכנון (להלן - תכנית).

(ג) שטח שהוא שמורת טבע או מיועד להיכלל בשמורת טבע כאמור בסעיפים 6 ו-27 לחוק הגנים הלאומיים ושמורות טבע, התשכ"ג-1963, לא יוכרז עליו שהוא שטח נאות מרפא או רצועת מגן אלא לאחר התייעצות עם שר החקלאות.

18. הודעה לבעל המקרקעין ורישום הערה בפנקסי המקרקעין

(א) הופקדה תכנית שבה יועד שטח לנאות מרפא או לרצועת מגן, תפרסם הרשות, בנוסף להודעות הניתנות על פי סימן ו' לפרק ג' לחוק התכנון, הודעה על פרטי התכנית בשני עתוני בוקר בשפה העברית ובעתון ערב אחד ועל לוחות המודעות של הרשות המקומית שבתחומה נמצא שטח כאמור, ותמסור הודעה בדואר רשום למי שרשום בפנקסי המקרקעין כבעל המקרקעין או כבעל טובת-הנאה בהם, לפי מענם הידוע לאחרונה.

(ב) הוראות סעיף קטן (א) יחולו, בשינויים המחוייבים, גם לגבי הכרזה שניתנה לפי סעיף 17(א).

(ג) ניתנה הכרזה לפי סעיף 17(א), תעביר הרשות תשריט של שטח נאות מרפא ורצועת מגן שהוכרז עליהם כאמור, בצירוף פרטי ההודעה שפורסמה ברשומות, לועדה מחוזית ולועדה מקומית כמשמעותן בחוק התכנון, הנוגעות בדבר, וכן לממונה על המרשם כמשמעותו בחוק המקרקעין, התשכ"ט-1968; הממונה על המרשם יורה תוך 15 ימים מיום קבלת התשריט על רישום הערה לגבי מקרקעין שבשטח נאות מרפא ורצועת מגן הרשומים בפנקסי מקרקעין.

(ד) הוראות סעיף זה יחולו, בתיאומים ובשינויים המחוייבים, גם על ביטול הכרזה לפי סעיף 19.

19.

ביטול הכרזה

3

השרים רשאים, על פי המלצת הרשות ובהסכמת שר הפנים, לבטל, בהודעה ברשומות, הכרזה כאמור בסעיף 17(א).

20. סוגי נאות מרפא

השרים רשאים, על פי המלצת הרשות, לקבוע בהודעה ברשומות סוגו של שטח נאות מרפא לפי סוגי המרפא שהוא מיועד להם.

21. סייג להקמת מפעלים ועשיית פעולות בשטח נאות מרפא

(א) בשטח נאות מרפא לא יקים, לא יחזיק ולא יפעיל אדם נאת מרפא, מפעל, מיתקן או שירות אלא בהרשאה מאת הרשות

ולפי תנאי ההרשאה (להלן - הרשאה).

(ב) תקפה של הרשאה הוא עד יום 31 בדצמבר בכל שנה, זולת אם נקבע בה מועד אחר, והיא ניתנת לחידוש.

(ג) שום דבר האמור בסעיף זה אינו בא להטיל איסור או הגבלה על מי שהורשה לפי כל דין לעסוק בשירותי ריפוי, לגבי עיסוקו המורשה כדן.

(ד) הרשות רשאית ליתן הרשאה, לסרב ליתן או לחדש הרשאה, להתלותה ולהתנות בה תנאים, הכל כדרוש למטרות חוק זה ועל פי כללים שקבעו השרים בתקנות.

(ה) לא יעשה אדם בשטח נאות מרפא פעולה שהרשות קבעה בתקנות באישור השרים שהיא פוגעת או עלולה לפגוע בתכונות הקיימות בו או בפעולתם התקינה של נאות מרפא שבו או במעיין או במים כאמור בסעיף 29 (להלן - מפגע).

22. סייג לעשיית פעולות בשטח רצועת מגן

בתחום רצועת מגן לא יעשה אדם פעולה שהרשות קבעה בתקנות באישור השרים שהיא מהווה מפגע לענין רצועת מגן.

23. התחזות כנאות מרפא

לא יתאר אדם ולא יציין במלים נאת מרפא או מקום מרפא או בניב כיוצא באלה, לצרכי עסק או פרסומת, מקום, מפעל, מיתקן או שירות, אלא אם יש לגביהם הרשאה.

24. אגרות

שר התיירות רשאי לקבוע בתקנות, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, אגרות בעד מתן הרשאה וחידושה, דרך כלל או לפי סוגי נאות מרפא.

25. זכויות בשטח נאות מרפא

(א) מקרקעין של המדינה, מימי מעיינות ומים אחרים הנמצאים בשטח נאות מרפא, וכל זכות וטובת-הנאה בהם, הכל במידה ובהיקף שאישור השרים, ישמשו לצרכי נאות מרפא כאמור בחוק זה, והשימוש בהם יימסר לרשות או למי שהרשות המליצה, לפי תנאים שייקבעו בהסכם בין המדינה לבין הרשות.

(ב) האמור בסעיף קטן (א) יחול גם על זכויות וטובות-הנאה אחרות שיש למדינה בשטח נאות מרפא.

26. רכישת מקרקעין

(א) לפי בקשת הרשות שניתן לה אישור השרים ירכוש שר האוצר לטובת המדינה מקרקעין הנמצאים בשטח נאות מרפא, ובלבד שלרכישה האמורה יש הרשאה וכיסוי בתקציב המדינה או בתקציב הרשות.

(ב) בקשת הרשות כאמור בסעיף קטן (א) תשמש ראיה כי המקרקעין דרושים לצורך ציבורי כמשמעותו בפקודת הקרקעות (רכישה לצרכי ציבור), 1943 (להלן - פקודת הרכישה), ושר האוצר יהיה רשאי להשתמש לגביהם בסמכויותיו לפי סעיף 3 לפקודת הרכישה הפקודת הרכישה, בהתאם לבקשת הרשות.

(ג) על מקרקעין כאמור יחול האמור בסעיף 25.

(ד) לענין הערכת הפיצויים לפי סעיף 12 לפקודת הרכישה, במקום "בזמן ששר האוצר פרסם ברשומות את ההודעה על כוונתו לרכוש" יש לקרוא -

(1) "ערב פרסום ההודעה בדבר הכרזה על שטח נאות מרפא", אם נרכשו המקרקעין תוך חמש שנים מיום

פרסום ההכרזה על נאות מרפא;

(2) "ערב רכישת המקרקעין לטובת המדינה", אם נרכשו המקרקעין לאחר חמש שנים כאמור בפיסקה (1).

27. הגבלות על שימוש במקרקעין

(א) אושרה תכנית לפי חוק התכנון, לא יינתן במשך חמש שנים מיום אישורה היתר לבניה או לשימוש בקרקע שיועד בתכנית לשטח נאות מרפא או לרצועת מגן ולא יתחיל אדם בתקופה האמורה בבניה מכוח היתר כאמור שניתן לפני אישור התכנית, אלא אם נתנה תחילה הרשות הסכמתה לכך בכתב.

(ב) על מתן הסכמת הרשות לפי סעיף זה, סירוב לתיתה או דחייתה, יחולו התנאים והנוהל שייקבעו בתקנות, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, דרך כלל או לגבי מקום פלוני.

(ג) לא הותקנו תקנות תוך ששה חדשים מיום אישור התכנית, לא יחולו הוראות סעיף קטן (א) בתקופה שלאחר ששה חדשים כאמור ועד יום תחילתן של תקנות שיוקנו לפי סעיף קטן (ב).

(ד) יראו תנאים כאמור בסעיף קטן (ב) כחלק מן התנאים לפי סעיף 78 לחוק התכנון לענין תחום תכנית או שינוי הנוגעים ליעודו של שטח או רצועת קרקע כאמור בסעיף קטן (א).

(ה) הוגבלו זכויותיו של אדם בקרקע מכוח סעיף זה, יחולו הוראות סעיף 79 לחוק התכנון.

(ו) האמור בסעיף זה אינו גורע מהוראות כל דין לענין בניה או שימוש בקרקע.

(ז) הוראות סעיף 158 לחוק התכנון יחולו גם לגבי קרקע או בנין שבתחום שטח נאות מרפא או רצועת מגן כאמור בסעיף קטן (א), בתיאומים ובשינויים המחוייבים.

28. פיצויים בעד מקרקעין שנפגעו

(א) נפגעו מקרקעין, שלא בדרך הפקעה, על ידי יעודו של שטח או רצועת קרקע כאמור בסעיף 17(ב), על פי עצת הרשות כאמור בסעיף 3(11) או על ידי הכרזה לפי סעיף 17(א), מי שביום תחילתה של התכנית או ביום פרסום ההודעה על ההכרזה היה בעל המקרקעין או בעל זכות בהם, זכאי לפיצויים מאת הרשות.

(ב) על תביעת פיצויים לפי סעיף קטן (א) יחולו הוראות פרק ט' לחוק התכנון, למעט סעיף 198; ולענין זה, כל מקום בפרק שנאמר בו "ועדה מקומית" יראו כאילו נאמר בו "הרשות" וכל מקום שנאמר בו "שר הפנים" יראו כאילו נאמר בו "השרים".

29. הסדרת השימוש במקורות מים

(תיקון התשס"ו)

(א) הוכרז על שטח שהוא שטח נאות מרפא בגלל תכונותיו של מעיין או מים שבו, תהא הרשות לבדה רשאית להסדיר את דרכי השימוש במי המעיין או במים כאמור, בהתייעצות עם מנהל הרשות הממשלתית.

(ב) האמור בסעיף זה אינו גורע מסמכויותיו של מנהל הרשות הממשלתית לפי סעיפים 20-20 לחוק המים, התשי"ט-1959.

30. סמכות כניסה וביקורת

(א) השרים רשאים למנות בכתב לתקופה שלא תעלה על שנה בכל מינוי מבקר שיהיה מוסמך, אם היה משוכנע שהדבר דרוש כדי להבטיח ביצועו של חוק זה או התקנות לפיו או לשם מניעת עבירה על הוראותיהם, לעשות אלה:

(1) לדרוש ממי שבידו השליטה על מקום המשמש נאת מרפא או מקום אחר שיש לו יסוד סביר להניח שהוא משמש נאת מרפא ומכל אדם המועסק בו, שיראו מסמכים וימסרו פרטים הנוגעים לביצוע תקנות שהותקנו לפי סעיפים 3(9) ו-4 ולעניינים המפורטים בסעיף 21;

(2) להיכנס בכל עת סבירה למקום כאמור ולבדוק בו כל ציוד, מיתקן ומסמך כאמור בפיסקה (1) ולבדוק פעולות הנעשות בו ולקבל דוגמאות ופרטים כאמור בפיסקה (1), וכן רשאי הוא לבדוק קיומן של תקנות שהותקנו לפי סעיף 22.

(ב) סמכויות מבקר כאמור בסעיף קטן (א) יהיו מוגבלות לעניינים שמדובר בהם בסעיפים 3(9), 4, 21 ו-22.

פרק ג': הוראות שונות

31. אחריות בנזיקין

לענין אחריות בנזיקין דין הרשות כדין המדינה.

32. מסים

דין רכושה של הרשות לענין ארנונות, מסים ותשלומי חובה אחרים - כדין נכסי המדינה.

33. סמכויות עזר

הרשות מוסמכת לבצע כל פעולה משלימה וכל פעולת לוואי הדרושות במידה סבירה לביצוע תפקידיה ולשימוש בסמכויותיה לפי חוק זה.

34. שמירת הוראות

(א) שום דבר בחוק זה לא יתפרש כאילו הוא בא לפגוע בפקודת העתיקות.

(ב) הפעלת הוראות חוק זה לגבי המקומות הקדושים תהיה בתיאום עם שר הדתות ⁴.

(ג) חוק זה אינו בא לגרוע מזכויות זכיון שהוקנו בחוק, אולם השרים רשאים לקבוע הוראות בדבר תיאום פעולותיהן של הרשות ושל בעל זכיון כאמור בשטח נאות מרפא.

35. סמכות בית המשפט אחרי הגשת כתב אישום

הוגש כתב אישום על עבירה לפי סעיף 21 שהיא ניהול נאת מרפא, מפעל, מיתקן או שירות, ללא הרשאה הדרושה לניהולו או הפרת תנאי יסודי שבהרשאה, רשאי שופט של בית המשפט שהוגש לו כתב האישום לצוות, על פי בקשת היועץ המשפטי לממשלה, פרקליט המדינה או פרקליט מחוז, שהמפעל שלגביו נעברה העבירה ייסגר לתקופה מסוימת או עד לסיום בירור המשפט, אך לא יתן שופט צו כאמור לתקופה העולה על שלושה ימים אלא לאחר שנתן לנאשם הזדמנות להשמיע טענותיו; ניתן צו סגירה, רשאי הנאשם לערער על הצו תוך חמישה-עשר יום מיום שניתן כאילו היה הצו פסק-דין.

36. עונשין

(א) אלה דינם מאסר חדשיים או קנס 2,000 לירות:

(1) אדם שלא מילא דרישות מבקר לפי סעיף 30(א)(1);

(2) אדם שעבר על תקנות שהותקנו לפי סעיפים 3(9)(א) ו-(ג), 22 ו-40, אם לא נקבע בתקנה שאי-קיומה הוא עבירה.

(ב) אלה דינם מאסר ארבעה חדשים או קנס 4,000 לירות:

(1) אדם שהפריע למבקר לבצע סמכותו לפי סעיף 30(א)(2);

(2) אדם שעבר על תקנות שהותקנו לפי סעיפים 3(9)(א) ו-(ג), 22 ו-40, אם נקבע בתקנה שאי-קיומה הוא עבירה.

(ג) אלה דינם מאסר ששה חדשים או קנס 10,000 לירות:

(1) אדם שמסר ביודעין הודעה כוזבת או פרטים כוזבים בבקשה לקבלת הרשאה לפי סעיף 21 או למבקר לפי סעיף 30(א);

(2) אדם שעבר על הוראה שהוראות סעיפים 21 או 23 או תקנות שהותקנו לפי סעיף 21(ה).

37. אמצעים נוספים

הורשע אדם על עבירה כאמור בסעיף 36, רשאי בית המשפט, בנוסף לכל עונש שיטיל -

(1) לצוות על הפסקת העיסוק בעסק, לחלוטין או לתקופה שיקבע, אם בסגירת החצרים ואם בכל דרך אחרת

הנראית לו מתאימה כדי להביא לידי הפסקה של ממש בעיסוק;

(2) לצוות על הנשפט להימנע באותו עסק מכל פעולה שיפרש בצו.

38. אי קיום צו בית המשפט

מי שאינו מקיים צו של בית המשפט לפי סעיפים 35 או 37, דינו - מאסר שמונה-עשר חדשים או קנס 10,000 לירות, ומאסר שבעה ימים או קנס 500 לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי המצאת הצו; הורשע אדם בעבירה לפי סעיף זה, יהיו לבית המשפט כל הסמכויות הנוספות שלפי סעיף 37.

39. שמירת סמכויות

שום דבר בחוק זה לא יתפרש כאילו בא לגרוע מסמכותו של בית המשפט לפי פקודת בזיון בית המשפט; אך לא ישא אדם באחריות גם לפי חוק זה וגם לפי פקודת בזיון בית המשפט.

40. ביצוע

השרים ממונים על ביצוע חוק זה והם רשאים, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצועו.

41. הוראות מעבר

מי שערב פרסומו של חוק זה ברשומות עסק כדין בעיסוק הטעון הרשאה לפי סעיף 21(א), יהא רשאי להמשיך בעיסוקו לאחר תחילתו של חוק זה, בתנאים ועד המועד שקבעו השרים בתקנות באישור ועדת הכלכלה של הכנסת.

גולדה מאיר

ויקטור שם-טוב

משה קול

ראש הממשלה

שר הבריאות

שר התיירות

אפרים קציר

נשיא המדינה

[1]. o"n 704, התשל"ג (13.7.1973), עמ' 181;

תיקונים: o"n 2057, התשס"ו (15.6.2006), עמ' 352;

o"n 2209, התשס"ט (10.8.2009), עמ' 330. הצ"ח - ממשלה 436, התשס"ט, עמ' 348 ועמ' 514.

[2]. סמכויות שר הפנים עפ"י סעיף 17 לחוק הועברו לשר האוצר (י"פ 7086, התשע"ה, עמ' 7720) והוחזרו לשר הפנים בי"פ

8896, התש"ף, עמ' 6344.

[3.] סמכויות שר הפנים עפ"י סעיף 19 לחוק הועברו לשר האוצר (י"פ 7086, התשע"ה, עמ' 7720) והוחזרו לשר הפנים בי"פ

8896, התש"ף, עמ' 6344.

[4.] עקב ביטולו של משרד הדתות, הועברה הסמכות על פי סעיף זה לשר התיירות (י"פ 5266, התשס"ד, עמ' 1642)

והוחזרה לשר לשירותי דת (י"פ 6609, התשע"ג, עמ' 5336).

//